

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG
Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Telefon: (06-1) 443-5573 / 33-104,
Telefax: (06-1) 443-5733 / 33-133,
E-mail: orfktitkarsag@orfk.police.hu

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Előadó:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** képviseletében meghatalmazott képviselő által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 320/2014. (XII. 18.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos (képviseelője útján)
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos *-n terjesztette elő panaszát a Panasztestületnél, melynek kiegészítésére nem került sor. A panaszbeadvány az alábbiakat tartalmazza.

A Panaszos beadványában előadta, hogy *-én * perc körüli időben az édesanyját az orvosi rendelőbe szállította személygépkocsijával. Az édesanyjától azzal váltak el, hogy amint végez, kb. másfél óra múlva találkoznak a * utca sarkán, ahová barátnője társaságában ment volna. Ezt követően azt tervezték, hogy együtt mennek el az iskolába a Panaszos ikerfiaiért, majd együtt haza. Miután elváltak egymástól a Panaszos tovább közlekedett annak érdekében, hogy valahol a megbeszélte találkozó környékén leparkoljon. A * szám előtt parkolt le, az autóból kiszállt, majd elindult az * út irányába, hogy meggyőződjön arról, hogy jó helyre parkolt-e, és ha fizetős a parkoló, akkor az automatánál jegyet kívánt váltani, mivel a parkolás megkezdésekor az édesanyja nem volt vele.

Az utca sarkáig sem ért el, amire kiáltást hallott, hogy álljon meg. A Panaszos ekkor hátrafordult és látta, hogy egy egyenruhás rendőr igyekszik felé. A Panaszos megállt, a rendőr odaért hozzá, és felszólította, hogy az autóban található rokkant kártyát adja át ellenőrzésre. Visszamentek mindketten az autóhoz, a kártyát átadta ellenőrzésre, ami a műszerfal oldalán volt lecsúszva. Kint felejtette és nem a parkolás megkezdésekor tette ki, mint „ahogy a jegyzőkönyvben szerepel a rendőrök állítása szerint”, hanem mielőtt az édesanyjával elindultak az orvoshoz, akkor lett kirakva. „A rendőr megnézte és kérdezte, hogy kié a kártya?”, amire a Panaszos válaszolt, hogy az édesanyjáé. A rendőr elkérte a személyi igazolványát és megkérdezte, hogy hol van az édesanyja, amire a Panaszos válaszolt és elmondta a rendőrnek, hogy orvosi vizsgálaton van. A rendőr ekkor megkérte a Panaszost, hogy hívják fel. A Panaszos tájékoztatta a rendőrt, hogy nincs mobiltelefonja, mivel „vak” és kétutcányira fognak találkozni, amire a rendőr megkérdezte, hogy mikor. A Panaszos erre válaszolt, hogy kb. másfél óra múlva. Erre a rendőr közölte a Panaszossal, hogy zárja le az autót és előállítja a rendőrkapitányságra. A rendőr meg sem győződött arról, hogy a Panaszos által elmondottak igazak-e, esélyt sem adtak neki arra, hogy parkolójegyet váltson, kikapcsoltatták vele a mobiltelefonját, beültették a rendőrautóba és elvitték a pár méterre lévő Rendőrkapitányságra. Eközben a Panaszost a parkolótársaság megbüntette.

A Panaszos előadta, hogy a jegyzőkönyvből is kiderül, hogy mennyi esélyt adtak az igaza bizonyítására és a parkolójegy megvásárlására, hiszen a jegyzőkönyv szerint * perckor parkolt le, a rendőrség épületébe ugyan ettől a perctől * percig volt előállítva. A parkolásnál is van kb. 5 perc türelmi idő, de neki még ennyit sem adtak. Ha a rokkantkártyával akart volna parkolni, akkor leparkolt volna az utca elején, a baloldalon található, rokkantaknak felfestett helyre, mivel az szabad volt, minthogy azt a jegyzőkönyvben is elmondta.

Miután beérkeztek a rendőrségre, közölték vele, hogy fogva fogják tartani közokirat-hamisítás miatt. Ekkor a Panaszos leírni sem tudja, mit érzett. Bevezették egy rácsos folyosóra, ott leültették azért, hogy felvegyék az adatait. A másik rendőr, aki az autót vezette állította ki a papírokat. Kérte a Panaszos, hogy telefonálhasson a feleségének, amire a rendőr közölte, hogy majd ők telefonálnak. A Panaszos előadta, hogy a zsebeit ki kellett ürítenie, mindent tételesen leltárba vettek, elkérték a telefonja IMEI számát, amiről egyébként a Panaszos nem tudta, hogy micsoda, hogy hol kell keresni, és hogy miért van arra szükség. A rendőr megmondta

végül, hogy hol kell keresnie a számot, és azt is hozzátette, hogy „nehogy egy jobbat adjanak vissza!”. A Panaszos ezt a kijelentést ebben a helyzetben egyáltalán nem tartotta viccesnek.

Ekkor megkérdezte a rendőröket, hogy felhívták-e a feleségét, hiszen a telefonszámát már megadta nekik. Mivel az édesanyja súlyos beteg, így aggódott, hogy a megbeszélten helyen feleslegesen vár, így akár baja is történhet. Arról nem beszélve, hogy a gyermekeiért kell menni az iskolába. Ekkor a rendőr szólt az egyik kolléganőjének, aki nagyon kedves volt és egyből mondta, hogy telefonál és megkérdezte a Panaszost, hogy mit üzen a feleségének. A Panaszos kérte, hogy menjen el az édesanyjáért az orvosi rendelőbe, hozza el a Panaszos szemcseppjeit, mivel naponta háromszor kell csepegtetni a szemébe szteroidos szemcseppekkel, hiszen két hónappal ezelőtt retina leválás miatt műtötték. A rendőrhölgy telefonált és mondta a Panaszosnak, hogy nyugodjon meg, hiszen felesége elhozza az édesanyját az orvostól és hozza a szemcseppeket is. A rendőr aláíratott vele pár papírt, majd közölte, hogy lehet, hogy jönni fog egy nyomozó, ami lehet egy óra, de lehet, hogy öt óra múlva, de addig is fáradjon be a rácsos cellába. A Panaszos elmondta, hogy amit akkor érzett, leírhatatlan volt, de nem tudott mást tenni, így bement, a rendőr az ajtót rázárta és a kollégájával felváltva figyelték, mint egy bűnözőt.

A Panaszos elmondta, hogy azt a rendőrt, aki elkérte az iratait az autójánál, miután beértek a rendőrségre többet nem látta. Egy idő után az egyik rendőr hozta a Panaszos szemcseppjét. A Panaszos megkérte őt, hogy csepegtessen egy cseppet a jobb szemébe, mivel ő nem tud, de erre a rendőr nem vállalkozott. A rendőr ekkor beengedte a feleségét a cellába és ő csepegtetett a Panaszos szemébe. A felesége elmondta neki, hogy elhozta az édesanyját és kint vár az előtérben, amíg őt ki nem engedik. A Panaszos ekkor kérte feleségét, hogy menjen el a gyermekekért az iskolába.

Amennyire az adott helyzetben lehetséges volt Panaszos megnyugodott, gondolta, hogy percekben belül jön valaki illetékes és megkérdezi az édesanyját, így az ügy tisztázódik, és mindenki hazamehet. Sajnálatos módon nem ez történt, hiszen Panaszosnak még órákon keresztül kellett a cellájában várakoznia azért, hogy kihallgassák. Eközben az édesanyja is várakozott az előtérben. A Panaszos elmondta, hogy az édesanyját meg sem kérdezték az ügyről, pedig akkor kiderült volna az igazság. Ehelyett a Panaszostól ujjlenyomatot vettek és fényképfelvételeket készítettek, lefoglalták az édesanyja nevére kiállított rokkantkártyát, majd *-n, * perckor távozhatott az édesanyjával a rendőrségről.

A Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – panasza és annak kiegészítése szerint – az alábbiakat sérelmezte:

1. személyi szabadságot korlátozó intézkedést (elfogást);
2. az előállítás időtartamának elhúzódását;
3. gyanúsítottként történő kihallgatását, rabosítását;
4. édesanyja tanúként történő kihallgatásának elmaradását;
5. édesanyja nevére szóló, mozgásában korlátozott személy részére kiállított parkolási igazolvány lefoglalását.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedések érintették a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének IV. cikk (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület eljárásban megállapította, hogy a Panaszossal szemben fennállt a rendőrség oldalán az intézkedési kötelezettség, így nem sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

A Panasztestület álláspontja szerint a rendőrök nem tettek meg mindent annak érdekében, hogy felkutassák azt a személyt, aki a Panaszossal szemben felmerült bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú vonatkozásában érdemi információval rendelkezhet úgy, hogy az a személy több órán keresztül a kapitányságon tartózkodott, így a Panasztestület megítélése szerint sérült a Panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

A vele szemben foganatosított előállítás kellő jogszabályi felhatalmazás alapján történt, így nem sérült a Panaszos személyes szabadsághoz való joga; azonban annak időtartama kapcsán sérült a Panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga, hiszen indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú volt.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány;
- határozat lefoglalás elrendeléséről;
- Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnüldözési Alosztály gyanúsított kihallgatásról szóló jegyzőkönyve;
- Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály jelentése elfogás végrehajtásáról;
- Rendőrkapitányság igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról;
- Nyilatkozat előállított személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztatók átvételéről;
- Nyilatkozat a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII.13.) BM rendelet 2. § (9) bekezdésében meghatározott szóbeli tájékoztatás megtörténéséről és megértéséről, illetve az írásos tájékoztatók átvételéről;
- Tájékoztató a fogvatartottak (előállított, elővezetett személyek) részére jogorvoslati lehetőségeiről;
- I jegyzőkönyv a letéti tárgyakról;
- kapitányságvezetői átirat és parancsnoki kivizsgálás;
- 6 db fényképfelvétel;
- ügyészségi határozat a gyanúsítás és lefoglalás elleni panasz elbírálásáról;
- ügyészségi átirat;
- tanú kihallgatásáról készült jegyzőkönyv;
- 2014 tanú kihallgatásáról készült jegyzőkönyv;
- a Panaszos édesanyjának tanúkihallgatásáról készült jegyzőkönyv;
- tanú kihallgatásáról készült jegyzőkönyv.

III.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor vizsgálat tárgyává tettem, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

- 3. A Panaszos sérelmezte a gyanúsítottként történő kihallgatását, rabosítását.**
- 4. A Panaszos sérelmezte édesanyja tanúként történő kihallgatásának elmaradását.**
- 5. A Panaszos sérelmezte édesanyja nevére szóló, mozgásában korlátozott személy részére kiállított parkolási igazolvány lefoglalását.**

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint: „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy*
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően*
  - ba) az országos rendőrfőkapitány,*
  - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy*
  - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.”*

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 195. § szerint:

„195. § (1) *Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz – ha e törvény kivételt nem tesz –, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.*

(2 A feljelentő – a (2a) bekezdésben foglalt kivétellel – nem élhet panasszal a feljelentés elutasítása miatt, ha a bűncselekménynek nem sértettje.

(2a) Amennyiben a feljelentő központi államigazgatási szerv, az ügyésznek vagy a nyomozó hatóságnak a feljelentés elutasításáról, a nyomozás részbeni mellőzéséről, felfüggesztéséről, illetve megszüntetéséről szóló határozata ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

(3) A panasznak – ha e törvény kivételt nem tesz – nincs halasztó hatálya. Kivételesen indokolt esetben a határozatot hozó, illetőleg a panaszt elbíráló a határozat végrehajtását a panasz elbírálásáig felfüggesztheti.

(4) Ha a határozatot hozó a panasznak három napon belül nem ad helyt, köteles azt haladéktalanul felterjeszteni az elbírálásra jogosulthoz. Az ügyész határozata elleni panaszt a felettes ügyész, a nyomozó hatóság határozata elleni panaszt az ügyész a hozzá érkezésétől számított tizenöt, megszüntető határozat esetén harminc napon belül határozattal bírálja el.

(5) A panasz elbírálásáról a panaszt tevőt – a határozat hatályon kívül helyezése, illetőleg a megváltoztatása esetén azokat is, akikkel a határozatot közölték – értesíteni kell. A panaszt elbíráló határozat ellen további jogorvoslatnak – a (6) bekezdés eseteit kivéve – nincs helye.

(6) A 70/B. § (8) bekezdése, a 149. § (3) bekezdése, a 150. § (2) bekezdése, a 151. § (4) bekezdése, valamint a 153. § (2) bekezdése szerinti határozat, továbbá a 151. § (2) bekezdése és a 155. § (1) bekezdése szerinti ügyészi határozat elleni panaszt elutasító határozat ellen a kézbesítéstől számított nyolc napon belül a határozatot hozó ügyészségnél felülbírálati indítvány terjeszthető elő, az ügyészség a felülbírálati indítványt az iratokkal és indítványával együtt három napon belül megküldi a bíróságnak.

(6a) Az őrizetbe vételt elrendelő határozat ellen tett panasz elbírását mellőzni kell, ha az ügyész a terhelt előzetes letartóztatásának elrendelésére indítványt tesz a bíróságnak.

(7) A halaszthatatlan nyomozási cselekmény elleni jogorvoslatra az (1)–(4) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni.

(8) A törvényben kizárt, az elkésett és a nem jogosulttól származó panaszt indokolás nélkül el kell utasítani.”

A belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet (a továbbiakban: Nyer.) 140. és 141. §-ai szerint:

„140. § A panaszt írásban vagy szóban lehet előterjeszteni. A szóban előterjesztett panaszt jegyzőkönyvbe kell foglalni.

141. § A nyomozás során a panaszt a határozatot hozó, az intézkedést foganatosító, illetőleg az intézkedést elmulasztó nyomozó szervnél célszerű előterjeszteni.”

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítottam, hogy a Panaszos a gyanúsítás ténye ellen panaszt tett, valamint gyanúsítottként történő kihallgatása során panaszt tett az édesanyja nevére szóló, mozgásában korlátozott személy részére kiállított parkolási igazolvány lefoglalás ellen és a lefoglalás megszüntetését kezdeményezte.

A panaszokat az Ügyészség, mint a nyomozás törvényességi felügyeletét ellátó ügyészség elbírálta és utasította a nyomozó hatóságot többek között az intézkedő rendőrök, valamint a Panaszos édesanyjának tanúkénti kihallgatására, a lefoglalás megszüntetésére.

A Be. 195. § (1) bekezdés alapján *„Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz – ha e törvény kivételt nem tesz –, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”*

A Be. 196. § (1) bekezdés értelmében *„Akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”*

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet. A büntetőeljárás megindulását követő eljárási cselekményekkel összefüggő panaszok elbírálására a törvényességi felügyeletet gyakorló ügyészség rendelkezik hatáskörrel, a Ket. keretei között ezek alapján nincs törvényes lehetőség, ezért e panaszpontok vizsgálatát mellőztem.

A Panaszos által előterjesztett gyanúsítottként történő kihallgatása, a lefoglalás elrendelése elleni panasz, illetve a Panaszos édesanyjának tanúkénti kihallgatása vonatkozásában – a hivatkozott törvényi rendelkezésekre tekintettel – hatáskör hiányában nem bírálható el, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

IV.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében a lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos az általa előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, nyilatkozatot, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre

álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

V.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a Panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amelyek a II. részben felsorolt bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

Mindezeket figyelembe véve a Panaszos által megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1. A Panaszos sérelmezte személyi szabadságot korlátozó intézkedést (elfogást).

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

*„(1) A rendőr a feladata ellátása során
a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.”*

Az Rtv. 29. § (2) bekezdés szerint:

„(2) Az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. A személyazonosságot - a személyazonosító igazolványon túl - minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető. A rendőr más jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadhatja igazolásként.”

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

*„(1) A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,
a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek;”*

¹ Pl.:

1/2004. Büntető jogegységi határozat,
BH2009. 230,

Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint:

*„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;*

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 28. § (1) bekezdés szerint:

„(1) A rendőr a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt a tettenérés helye szerint illetékes, szükség esetén a legközelebbi általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervhez állítja elő.”

A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 342. § (1) bekezdés b) pontja szerint:

*„(1) Aki
b) hamis, hamisított vagy más nevére szóló valódi közokiratot felhasznál,
bűntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.
[Közokirat-hamisítás]*

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés szerint *-n, * óra * perckor a * utcában közlekedtek a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály rendőrei szolgálati gépkocsival. Az egyirányú utcában haladás közben észlelték, hogy egy férfi a *-* forgalmi rendszámú személygépkocsiból kiszáll és egy diplomata táská méretű szerszámos táskával a kezében elindul * út irányába.

A fenti forgalmi rendszámú személygépkocsi szélvédője mögött jól látható helyen el volt helyezve egy mozgásában korlátozott személy részére kiállított parkolási igazolvány.

Ezt látva nevezett személlyel szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint igazoltatták, és a parkolási igazolvány átadására szólították fel.

Az intézkedést folytató részére önként átadott ** sorszámú parkolási igazolványból megállapítást nyert, hogy azt az Okmányiroda * részére állította ki.

Ekkor a Panaszos kérdésre elmondta, hogy a parkolási igazolvány az édesanyja tulajdonát képezi, illetve előadta, hogy az intézkedés napján édesanyja * előtt szállt ki a személygépkocsijából és jelenleg * utcában van.

Panaszos kérdésre elmondta továbbá, hogy a * út *. számú lakóingatlanhoz ment volna az egyik ügyfeléhez, mivel nála szerelt volna.

Az intézkedő rendőr kérdésére elmondta továbbá, hogy édesanyját a címre nem hozta, valamint onnan nem is kívánta volna elszállítani. Panaszos kérdésre kijelentette, hogy a bűncselekményt nem ismeri el, elmondása alapján a parkolási igazolványt kint felejtette.

A rendőri jelentésben szerepel továbbá megjegyzésként, hogy a parkolási igazolvány mindkét oldala műanyag réteggel laminálva van és bármilyen a gépkocsival történő kisebb manőver következtében a műszerfalról lecsúszik, valamint tényként került rögzítésre, hogy * utca teljes hosszában fizetős parkolási övezet, melyet minden irányból tábla jelez.

Ezt követően további kényszerítő eszköz alkalmazása nélkül az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján a helyszínen elfogták és előállították a Rendőrkapitányságra.

Álláspontom szerint az intézkedő rendőr az Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettsége alapján jogszerűen kezdeményezett intézkedést a Panaszossal szemben, mert a Panaszos az általa vezetett gépjárművel fizető parkolóhelyen úgy állt meg, hogy a jármű szélvédője mögött, a műszerfalon, jól látható módon mozgásában korlátozott személy részére kiállított parkolási igazolvány volt elhelyezve. A helyszínen megállapítást nyert, hogy a parkolást biztosító okirat nem a Panaszos részére került kiállításra, és a megállásra nem az okirat használatára jogosított személy szállítása érdekében került sor. Ezért az intézkedő rendőr megalapozottan feltételezte, hogy a Panaszost okirattal kapcsolatos bűncselekmény elkövetésén érte tetten.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja, és az Rtv. 29. § (2) bekezdése alapján jogszerűen került sor a Panaszos igazoltatására, illetve az Rtv. 33. § (1) bekezdésének a) pontja, valamint a Szolgálati Szabályzat 28. § (1) bekezdése alapján a szándékos bűncselekmény elkövetésén tettenért Panaszos elfogása és előállítása megalapozott és jogszerű volt.

Megállapítom, hogy a Panaszos elfogására és előállítására jogszerűen került sor. A fentiekre tekintettel, az előállítással szemben benyújtott panasz alaptalan.

2. A Panaszos sérelmezte az előállítás időtartamának elhúzódsát.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdés szerint:

„(3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés szerint:

„(4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

A Szolgálati Szabályzat 30. § (3) bekezdés szerint:

„(3) Az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.”

A Szolgálati Szabályzat 30. § (4) bekezdés szerint:

„(4) Ha az előállítás időtartamának az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerinti meghosszabbítása válik szükségessé, ennek tényét és időtartamát a fogvatartottal - a személyi szabadság korlátozása 8. órájának lejártát megelőzően - szóban közölni kell, és a meghosszabbítás tényét, okát, időtartamát, illetve annak közlését az előállításról készített jelentésben, valamint az előállítás időtartamáról kiállított igazoláson, az engedélyezésre jogosult vezető aláírásával együtt fel kell tüntetni.”

A Nyer. 4. § (4) bekezdés szerint:

„(4) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján elfogott és előállított személyt az elfogás, illetve az előállítás kezdetétől megilleti a védelemhez való jog.”

A Nyer. 122. § (1) bekezdés szerint:

„(1) Ha a fogva tartott gyanúsított ittassága, vagy más ok miatt olyan állapotban van, amely gátolja a vallomástételben, illetve védekezésének előterjesztésében, erről jelentést kell készíteni, és a gyanúsítottat az akadályoztatás megszűnését követően kell haladéktalanul kihallgatni.”

A határozat II. pontjában felsorolt rendelkezésre álló bizonyítékokból megállapítottam, hogy a Panaszos igazoltatására *-n, * óra * perckor került sor. Ezen időponttól folyt a Panaszos helyszíni meghallgatása, az adatgyűjtés, illetőleg annak helyszíni eldöntése, hogy milyen további intézkedéseket kell végrehajtani. Ezt követően kezdődött meg a Panaszos előállítása a Rendőrkapitányságra * óra * perckor, egyúttal a védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés a Nyer. 4. § (4) bekezdése alapján.

A rendőrkapitányságon letéti jegyzőkönyvet vettek fel, kitöltötték a fogvatartással kapcsolatos dokumentációt, bevezették a Panaszos adatait a fogdai nyilvántartásokba. Ezt követően kerülhetett sor annak eldöntésére, hogy a bűncselekmény elkövetésének gyanúja megalapozza-e valamely halaszthatatlan nyomozási cselekmény elrendelését, és ha igen, akkor milyen intézkedéseket kell végrehajtani, jegyzőkönyvezni. Szükséges volt az illetékesség, valamint a cselekmény minősítésében történő döntés is, mely cselekmények alapja a kényszerintézkedésről készült rendőri jelentés volt, melynek elkészítése szintén időt vett igénybe. A rendőri jelentés elkészítését követően a parancsnoknak vizsgálnia kellett, hogy az intézkedés jogszerű, szakszerű és indokolt volt-e.

A Panaszos a szükséges dokumentáció kitöltésekor, * óra * perckor kérte a hozzátartozója, felesége kiértésítését, mely nyilatkozat kitöltésekor, az egészségügyi állapotból adódó „különleges” igényként jelezte, hogy szemcseppet kér, melyet a felesége hozzon el részére. Feleségét kérte egyúttal, hogy menjen el édesanyjáért, és a két hónappal korábbi retina leválás miatti műtét utókezelése miatt a szteroidos szemcseppet is hozza el otthonról, mivel naponta háromszor kell csepegtetnie.

Intézkedés történt a Panaszos hozzátartozójának, feleségének kiértésítésére * óra * perckor.

A Rendőrkapitányság vezetőjének *-n kelt átiratának * pontja * alpontja szerint a kapitányságon rendszeresített egyszeri belépési engedély könyv alapján a Panaszos felesége és édesanyja is az épületben tartózkodott *-n.

Megállapítottam, hogy a Rendőrkapitányság épületébe * egyszeri belépési engedély könyv alapján a Panaszos felesége a * egyszeri belépési engedély szerint * óra * perckor, míg az édesanyja a * egyszeri belépési engedély, * óra * perckor érkezett a rendőrkapitányság épületébe.

Az előállítás időtartama alatt a hatóság lefoglalást hajtott végre, melyről szintén jegyzőkönyvet kellett készíteni. Az irat hitelesítésére, elkészítése * óra * perckor került sor. Ezt megelőzően a megalapozott gyanú közléséhez való előkészületek (pl.: gyanúsítás szövegezéses, határozat megfogalmazása, vezetővel, lefoglalást szenvedő féllel történő aláíratása, stb.) folytak.

Mivel a fogva tartott gyanúsított olyan állapotban volt, amely gátolhatta volna a vallomástételében, jegyzőkönyvében foglaltak elolvasásában, ezért a gyanúsított kihallgatását csak a szemcsepp megérkezését követően lehetett megkezdeni.

A nyomozó hatóság gyanúsított kihallgatást foganatosított * óra * perctől * óra * percig, az azokban foglaltakat értékelte az esetleges további nyomozati cselekmények megtervezése érdekében, valamint rabosítást hajtott végre, illetve a Panaszos részére illetégmentesen került kiadásra a gyanúsított kihallgatása során rögzített jegyzőkönyv másolata.

A fenti nyomozati cselekmények elvégzése a rendőrség hatáskörébe tartozik, jogszabályi kötelezettségen alapulnak, azok időnként időigényesek, így bár a Panaszos számára láthatóan semmilyen intézkedés nem történt az ügyében – figyelembe véve a helyszínen, valamint a rendőrkapitányság épületében foganatosított további intézkedéseket, nyomozati cselekményeket – az előállítás elhúzóására vonatkozó panasz alaptalan.

Az előállításról kiállított igazolás szerint az előállítás *-n, * óra * perckor kezdődött és *-n, * óra * perckor fejeződött be, ekkor a Panaszost szabadon bocsátották. A rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazolás került kiállításra, amely dokumentumon feltüntették az előállítás időtartamát, továbbá tájékoztatták a Panaszost a rendőri intézkedés elleni panaszjog lehetőségéről is. A Panaszos az igazolás tartalmát megértette, panaszt nem jelentett be, majd az igazolást aláírásával ellátta és egy példányt át is vett belőle.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítottam, hogy hozzátartozó kiértesítésére vonatkozóan a hatóság intézkedett, az előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben az előállítás során panasszal nem élt, élelmezést nem kért.

Megállapítom, hogy a Panaszos előállításának időtartama (5 óra 28 perc) nem haladta meg az Rtv. 33. § (3) bekezdésében biztosított 8 órás időtartamot. A Panaszos elfogásához kapcsolódó és a fentiekben részletezett rendőri intézkedések tartama arányban állt az előállítás időtartamával, ezért a panasz e tekintetben is alaptalan.

VI.

A Panasztestület eljárásban megállapította, hogy a Panaszossal szemben fennállt a rendőrség oldalán az intézkedési kötelezettség, így nem sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő joga. A Panasztestület álláspontja szerint a rendőrök nem tettek meg mindent annak érdekében, hogy felkutassák azt a személyt, aki a Panaszossal szemben felmerült bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú vonatkozásában érdemi információval rendelkezhet úgy, hogy az a személy több órán keresztül a kapitányságon tartózkodott, így a Panasztestület megítélése szerint sérült a Panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga. A vele szemben foganatosított előállítás kellő jogszabályi felhatalmazás alapján történt, így nem sérült a Panaszos személyes szabadsághoz való joga; azonban annak időtartama kapcsán sérült személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga, hiszen indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú volt.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet. A büntetőeljárás megindulását követő eljárási cselekményekkel összefüggő panaszok elbírálására a törvényességi felügyeletet gyakorló ügyészség rendelkezik hatáskörrel, a Ket.

keretei között ezek alapján nincs törvényes lehetőség, ezért e panaszpontok vizsgálatát mellőztem.

A Panaszos által előterjesztett gyanúsítottként történő kihallgatása, a lefoglalás elrendelése elleni panasz, illetve a Panaszos édesanyjának tanúkénti kihallgatásának elmaradása vonatkozásában – a hivatkozott törvényi rendelkezésekre tekintettel – hatáskör hiányában nem bírálható el, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjedhet ki.

A rendőrkapitányságon letéti jegyzőkönyvet vettek fel, kitöltötték a fogvatartással kapcsolatos dokumentációt, bevezették a Panaszos adatait a fogdai nyilvántartásokba. Ezt követően kerülhetett sor annak eldöntésére, hogy a rendőrök által észlelt gyanú megalapozza-e valamely halaszthatatlan nyomozási cselekmény elrendelését, és ha igen, akkor milyen intézkedéseket kell végrehajtani, jegyzőkönyvezni. Szükséges volt az illetékesség, valamint a cselekmény minősítésében történő döntés is, amely cselekmények alapja a kényszerintézkedésről készült rendőri jelentés volt, melynek elkészítése szintén időt vett igénybe. A rendőri jelentés elkészítését követően a parancsnoknak vizsgálnia kellett, hogy az intézkedés jogszerű, szakszerű és indokolt volt-e.

Mivel a fogva tartott gyanúsított egészségi állapota miatt olyan állapotban volt, amely gátolhatta volna a vallomástételében, jegyzőkönyvében foglaltak elolvasásában, ezért a gyanúsított kihallgatását csak a szemcsepp megérkezését követően lehetett megkezdeni.

A fenti nyomozati cselekmények elvégzése a rendőrség hatáskörébe tartozik, jogszabályi kötelezettségen alapulnak, azok időnként időigényesek, bár a Panaszos számára láthatóan semmilyen intézkedés nem történt az ügyében – figyelembe véve a helyszínen, valamint a rendőrkapitányság épületében foganatosított további intézkedéseket, nyomozási cselekményeket – az előállítás elhúzódására vonatkozó panasz alaptalan.

Álláspontom szerint nem sérült a Panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga, mivel az előállítás időtartama nem haladta meg az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott 8 órás időtartamot, mivel a fent részletezett intézkedések megtételéhez szükséges volt.

A Panasztestület megállapításával és az azokból levont következtetésekkel a fentiekben kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk;
- a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. III. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdés a) pontja, 29. § (2) bekezdése, 33. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (2)

bekezdés b) pontja, 33. § (3) bekezdése, 33. § (4) bekezdése, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (6) és (7) bekezdése;

- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 28. § (1), 30. § (3), 30. § (4) bekezdése;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 195. §, 196. §;
- a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 342. § (1) bekezdés b) pontja;
- a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet 4. § (4) bekezdés), 122. § (1) bekezdés, 140. §, 141. §.

Budapest, 2015. február „27.”

Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány